U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **R. P.,** zast. opatrovnicí JUDr. Pavlou Plašilovou, advokátkou se sídlem Jakubská 1, 602 00 Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2009, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2012, č. j. 33 Ad 23/2011 - 462,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené opatrovnici JUDr. Pavle Plašilové, advokátce se sídlem Jakubská 1, 602 00 Brno, byla **přiznána** odměna za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti ve výši 720 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2012, č. j. 33 Ad 23/2011 - 462 (dále jen „napadený rozsudek“). Tímto rozsudkem Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2009, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla žádost stěžovatelky o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovatelce prostřednictvím jí ustanovené opatrovnice, JUDr. Pavly Plašilové, doručen do datové schránky dne 23. 11. 2012 (pátek). Dne 2. 12. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatelky, které bylo však zasláno elektronickou poštou bez elektronického podpisu. Následně bylo soudu dne 9. 12. 2012 doručeno další podání stěžovatelky, a to opět elektronickou poštou bez elektronického podpisu. Dne 11. 12. 2012

podala opatrovnice stěžovatelky osobně na podatelně Nejvyššího správního soudu podání označené jako *Kasační stížnost proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 33 Ad 23/2011 – 462 ze dne 22. 10. 2012.* Dne 16. 12. 2012, 13. 1. 2013, 7. 2. 2013 a 10. 2. 2013 byla doručena soudu elektronická podání stěžovatelky, která nebyla opatřena elektronickým podpisem a byla podána osobně stěžovatelkou a nikoliv prostřednictvím její opatrovnice.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti [§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.")], řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost **je opožděná.**

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. platí, že podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

Nejvyšší správní soud tedy považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen v pátek dne 23. 11. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v sobotu dne 24. 11. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 7. 12. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě pátek 23. 11. 2012 byl dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku).

Jak vyplývá z výše uvedeného, první podání stěžovatelky ze dne 2. 12. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno v elektronické formě bez elektronického podpisu. Toto podání zároveň nebylo ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, ani nebyl předložen jeho originál. K tomuto podání tedy s ohledem na výše uvedené ustanovení soud nepřihlížel. Další podání stěžovatelky bylo soudu doručeno dne 9. 12. 2012 v elektronické formě bez elektronického podpisu, přičemž následně byla dne 11. 12. 2012 podána kasační stížnost prostřednictvím opatrovnice stěžovatelky, a to v písemné formě na podatelně Nejvyššího správního soudu. I za předpokladu, že by soud považoval podání ze dne 11. 12. 2012 za podání, jímž bylo potvrzeno podání ze dne 9. 12. 2012 ve smyslu výše uvedeného ustanovení, nelze věc stěžovatelky v rámci řízení o kasační stížnosti meritorně projednat, neboť kasační stížnost byla podána dva dny po 7. 12. 2012, tedy až po dni, který byl posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti. K dalším výše uvedeným elektronickým podáním stěžovatelky,

která byla soudu doručena po podání ze dne 11. 12. 2012, nemohl Nejvyšší správní soud přihlížet, neboť nebyla opatřena elektronickým podpisem a nebyla v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. do tří dnů potvrzena písemnými podáními shodného obsahu, ani nebyl předložen jejich originál.

Stěžovatelka tedy podala svou kasační stížnost proti napadenému rozsudku až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatelky o zproštění zastoupení opatrovnicí JUDr. Pavlou Plašilovou a o ustanovení zástupce JUDr. Jiřího Machourka pro řízení o kasační stížnosti, neboť opožděnost kasační stížnosti je nezhojitelný nedostatek, pro který nelze řízení dále vést.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Ustanovené opatrovnici stěžovatelky náleží v souladu s § 11 odst. 1 písm. d), § 7 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „advokátní tarif“) odměna za jeden úkon právní služby při výkonu opatrovnictví spočívající v podání kasační stížnosti ze dne 11. 12. 2012 ve výši 300 Kč. Dále Nejvyšší správní soud přiznal k tomuto úkonu náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč. Ustanovená opatrovnice doložila osvědčení o registraci k placení DPH, a je tedy plátcem této daně. Celkem tedy ustanovené opatrovnici přísluší odměna ve výši 720 Kč, která jí bude vyplacena do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu